Temps Ordinari - Divuitè diumenge

Per FrancescR el dl., 26/07/2021 - 00:00

Ex 16,2-4.12-15
Ef 4,17.20-24
Jn 6,24-35

BUSCANT SENYALS DE VIDA

1. Una jornada hiperactiva

Aquest diumenge estrenem el mes d'agost, que per a molta gent suposa l'inici d'unes vacances, tan esperades per tothom; un temps diferent en què somiem, construïm espectatives i, potser secretament, alimentem algunes esperances. Que el Senyor ens ho concedeixi. I ho diem ja d'entrada perquè l'Evangeli d'avui és hiperactiu per a Jesús, per als deixebles i per la gent que segueix les passes de Mestre. Després de la multiplicació dels pans i els peixos, després de la tempesta del llac, caminant Jesús sobre les aigues, en un d'aquests típics passatges dels evangelistes que pretenen enmarcar els problemas de la Primera Comunitat Cristiana, després de tot això la gent de Cafarnaüm li demana un senyal, amb una confiança excessiva, d'aquelles que Jesús capta com una excusa per "aprofitar-se'n d'ell…"

2. Jesús sempre matisant

I és que no podía evitar-ho. Estava ple de l'Esperit de Veritat, estaba en joc l'essència del Regne, una fe incondicional en ell i en el signe del Pa de Vida. I havia de filar molt prim, i més davant d'un poble que, possiblement per les condicions de poble dominat, pobre i empobrit, tenia una visió massa material de la vida i de la fe. Per això els hi retreu que només el busquen perquè s'han saciat de pa, sense arribar al moll de l'os del pensament de Jesús. Dit amb paraules més de teología d'avui: "Us heu quedat en la superficie del signe, sense creure en el significat, heu cregut en el prodigi, però no us heu endinsat en el misteri de fe."

I ara és ell qui "passa a l'atac": "Les obres de Déu que heu de fer, el que Déu espera de vosaltres, és que cregeu en Aquell que el Pare ha enviat." I la resposta del poble és recordar que Moisès els va donar pa baixat del cel, de la natura, de l'aire, del mannà, del do de Déu. Però que també van acabar avorrint, per les condicions tan precàries que estaven passant. Jesús els fa descubrir que tenen unes altres necessitats espìrituals també molt humanes i profundes que hauran de saciar. Per això Jesús l'anomena "Pa de Vida". Pa, perquè és absolutament prioritari; i de vida perquè va directament al nucli de la vida en plenitud, que és l'esperit. Pere Casaldàliga ja va dir que per a ell hi havia tres absoluts: Déu, la seva imatge (nosaltres) i el pa.

3. Després de combregar, "donem gràcies per la Comunió"

Segur que tots hem emmagatzemat en el nostre imaginari col.lectiu aquesta pràctica de pregària dels nostres temps, de fe i de prendre consciència del que suposa participar a l'Eucaristia, del Sagrament de la vida de Jesús. Però també tinc consciència que en aquestes eucaristies participades i fraternals, no sempre dediquem un temps noble per fer-nos conscients i sensibles al que significa participar de la Paraula de Déu i de la Vida de Jesús, després de combregar. És cert que tenim tot el dia per agrair el Sagrament i valorar-lo. Però…aquests moments densos de silenci, després de tanta paraula com diem en les nostres eucaristies, potser ens ajudin a trobar aquella Paraula que ell ens vol dir…

ETIQUETES
SENYAL PA DE VIDA AGRAIR